

An abstract illustration featuring a potted plant with long, slender green leaves and a single pink flower. The plant sits on a grey rectangular base. Behind it, a large, arched opening in a green wall leads to a darker space. The background is composed of various geometric shapes and colors, including shades of green, purple, and grey, creating a layered, architectural feel.

Ambers Zoektocht naar natuur

Ik ben van nature iemand die het graag goed wil doen
Het liefst: heel goed
Whatever that may be
Voor mijn familie, mijn vrienden, collega's en burens
Voor de planten, de dieren, het klimaat
En sinds kort.... voor mijn zoon

Ik ben 30 en 5 maanden zwanger
Mijn lichaam heeft me nog nooit zo duidelijk gezegd:
“Je bent natuur”
Dat niet eten, zegt het, dat ruikt niet goed
Wel meer koolhydraten
Echt zoveel? Ja, zoveel
Trek die knellende broek uit
Nog een keer plassen
En nog een keer
En nog een keer
En nu gaan slapen
Maar ik wilde nog...
Nee nu!

Ik heb ook nog niet eerder zo sterk ervaren hoezeer we de
natuur willen controleren
Niet alleen mijn lichaam spreekt me aan, ook specialisten,
ervaringsdeskundigen, websites en boeken vertellen me wat
‘het goed doen’ nu betekent
Speciale vitamine slikken, blijven bewegen, gezond eten,
meer rust nemen...

Echo hier, bloedtest daar
Voor alle zekerheid nog een extra controle

Van mijn moeder weet ik dat dat in haar tijd
wel anders was
Geen echo's, alleen een vlokcentest
Mijn moeder at en deed die 9 maanden lang
gewoon alles dat goed voelde

Zorgen alle nieuwe onderzoeken, inzichten en
technieken ervoor dat ik
me verantwoordelijker gedraag en voorkom ik zo
misschien wel onnodige schade?
Of geef ik de verantwoordelijkheid op deze manier
juist af, ben ik overbezorgd en risicomijdend?

De verantwoordelijkheid voelt sowieso groot, te groot
Want uit alle adviezen en regels maak ik op dat ik het alleen moet kunnen
Of toch, samen met mijn partner
Wij met zijn twee moeten alles dragen, alles meegeven, alles uitleggen
En tegelijkertijd de ballen hoog houden op al die andere gebieden
Het voelt als een onmogelijke opgave, als tegennatuurlijk

Ik wil me zo goed mogelijk voorbereiden op de komst van mijn zoon
Ook al kan ik me er zelf vaak nog weinig bij voorstellen
Dus besluit ik: ik wil dit goed doen, maar niet alleen
De westerse cultuur alleen, is te eenzaam en te verschraalt
Ik put uit alle culturen en mensen die dichtbij me staan
Uit de werelden die mijn zoontje in zich draagt
Bij zijn Colombiaanse abuela, oma, bijvoorbeeld, staat de deur altijd open:
'Iedereen is welkom en gelijkwaardig,' is haar boodschap
Het motto van zijn oerbeppe, zijn Friese overgrootmoeder is: alles met mate
Van zijn oma in Utrecht zal hij leren dat je heel vaak helemaal niets nieuws
hoeft te kopen:

Zij laat zien hoe je zelf kunt verbouwen en koken, hoe je dingen kunt maken,
aanpassen en repareren precies zoals jij ze graag hebt
En op Aruba, het eiland waar zijn padushi woont, zijn opa
Zal mijn zoontje letterlijk een ander klimaat en andere gebruiken leren kennen
Mijn vriend en ik nemen een van die gebruiken alvast over
We betrekken twee goede vrienden als padrina en padrino, als peetouders
Vragen hen om te delen in ons geluk en in onze zorgen
Om hun petekindje te leren hoe zij de wereld en het leven zien

Terwijl ik bouw aan een fijne community en basis, denk ik soms:
Op wat voor wereld en in wat voor tijd zet ik dit kindje neer?
Hoe kan ik mijn zoon voorbereiden op de toekomst als ik zelf
geen idee heb hoe die eruit ziet?
En terwijl de doemscenario's me om de oren vliegen?
Hoe kan ik mijn kind uitleggen dat er -dankzij toedoen van de
mens- elke 10 minuten een diersoort sterft?
Dat tegen de tijd dat hij 75 jaar oud is 80% van het leven op aarde
waarschijnlijk dood is?

De gedachten dat mijn zoon misschien wel bij de
80% hoort die wordt weggevaagd, kan ik niet toelaten
Kiezen voor een kind, is kiezen voor hoop

Ik zie voor me hoe over een aantal jaren mijn zoon mij
aan mijn mouw trekt
En me met een serieuze blik in zijn grote ogen vraagt:
“Mama, wat heb jij gedaan voor een betere wereld?”
Ik hoop dat ik hem dan eerlijk kan zeggen:

“Ik heb vooral gezocht
Jouw vader en ik probeerden voor jou een village te bouwen
Waarin we konden uitwisselen en delen, proberen en spelen
Zodat je je hopelijk verbonden voelt met mens en natuur
Ik hoop dat dat gelukt is, zoon”

Mijn zoontje bevestigt niet, kijkt nadenkend en vraagt dan:
“En mama wat moet ik dan doen?”

Ik denk twee seconden na en probeer dan:
“Blijf zoeken, luisteren en leren
Kies uit alles wat je is aangereikt, wat jij wil meenemen
Maak je eigen verhaal
En kom af en toe langs
Om je mama te vertellen wat je hebt ontdekt”

Ambers Zoektocht is onderdeel van de theatrale talkshow *Morgen met Lucas*, een productie van Stichting Nieuwe Helden in samenwerking met LUX, TAQA Theater De Vest, Verkadefabriek en Zwolse theaters en is tot stand gekomen met steun van Fonds Podiumkunsten.

Met dank aan alle geïnterviewden: Ameline Ansu, Andrea Maier, Arief Huhn, Carlijn Kingma, Didier Coeurnelle, Faryda Hussein, Frans Feldberg, Gert Meyers, Hans Thijssen, Joep Schot, Julia Rijssenbeek, Karim Benammar, Laurent Voet, Marc Slors, Marian Markelo, Martin Hoondert, Nadine Bongaerts, Nynke Anna van der Mark, Pim Haselager, Pim Korsten, Rogier Creemers, Ronald Leenes, Rudi Westendorp, Sebastiaan Crul, Siri Beerends, Sjoerd Bakker, Stefan Buijmans, Tessa Cramer, Ties van de Werff, Vivian Elion, Wing Yan Man

**“Ik heb vooral gezocht
Jouw vader en ik probeerden
voor jou een village te bouwen
Waarin we konden uitwisselen
en delen, proberen en spelen
Zodat je je hopelijk verbonden
voelt met mens en natuur
Ik hoop dat dat gelukt is, zoon”**